

[Kirkeministeren.]

lemmer, at man sagde til dem: I maa være med at foretage Valg og være valg-bare, naar I blot selv ønsker det, uden at I skal foretage jer nogen særlig Handling i den Henseende. Det tror jeg kunde have en vis folkekirkelig Værdi. Men naar jeg hører og ved, at det fra mange Sider regnes for værdifuldt, at Bestem-melsen bliver staaende, og det ogsaa er saa-ledes, at det indenfor mit Parti regnes for værdifuldt, at den bliver staaende, i alt Fald saaledes, at man ikke ønsker at rejse politisk Bevægelse og Uro om den Sag, ja, saa ønsker jeg ikke at medvirke til, at Bestemmelsens Bortfald gennemføres.

Dertil vil jeg gerne knytte den Bemærkning, at Lovforslaget, som det er forelagt her i Rigsdagen gennem dets ærede Ordfører Hr. Povlsen, ogsaa indeholder en noget opsigtsvækkende Bestem-melse, som jeg paa ingen Maade kunde give Tilslutning — hvorom jeg ogsaa har udtalt mig — nemlig den, at ogsaa de Indskrænkninger, som ligger i den nuværende Menighedsraadslov med Hensyn til Valgbe-rettigelse, at Mennesker, der vitterligt for-nægter den kristne Tro, eller som aaben-lyst fører et vitterligt forargerligt Levned, ikke er Vælgere, eller at de af Valgbe-styrelsen kan afvises som Vælgere og valg-bare, skulde bortfalde, og at der ingen som helst Indskrænkning skulde være med Hensyn til Valgret og Valgbarhed til Me-nighedsraadet udover den ene, der er fast-holdt, at de maa udelukkes, som har mod-taget en vanærende Dom uden at have faaet Æresoprejsning.

Jeg maa sige, at jeg ikke paa nogen Maade nærer Sympati for paa den Maade at foretage en Udvidelse. Spørgsmaalet, om man bør udelukke de Mennesker, der vitterligt og aabenlyst fører Kamp imod den kristne Tro og vitterligt og aabenlyst lever et forargerligt Levned i Spot mod den kristne Moral; eller man skal tage dem med og ogsaa slette de Lovbestem-melser, som hindrer dem i at være valg-berettigede og valg-bare til et Menigheds-raad, er efter mit Skøn et Spørgsmaal om simpel kirkelig Sømmelighedsfornemmelse, og det kunde ikke falde mig ind at gaa med til at stryge dette Udtryk for simpel Sømmelighedsfølelse. Jeg ønsker

nemlig ikke at gøre Menighedsraadene fuldkommen identiske med almindelige kom-munale Forsamlinger, hvor maaske endda et Menneske, der førte et vitterligt for-argeligt Levned, vilde komme til at ude-lukke sig selv i Kraft af den Folkedom, som vilde blive fældet over vedkommende.

Jeg indtager altsaa en ret forskellig Stilling til de tre Bestemmelser, som det ærede Medlem Hr. Povlsen ønsker strøget i Menighedsraadsloven. Ændringen med Hensyn til Tilmeldingspligten har jeg per-sonlig Sympati for, men jeg ønsker ikke at medvirke til dens Gennemførelse af po-litiske Grunde, og fordi jeg tager Hensyn til de Mennesker, der synes, at Bestem-melsen er værdifuld, og at der ligger en meget betydelig kirkelig Beskyttelse i den — jeg deler ikke dette Synspunkt —, men jeg ønsker ikke at krænke det.

Med Hensyn til de to andre Ændrin-ger ønsker jeg til min Kraft at mod-virke dem.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Povlsen): Jeg maa beklage den højtærede Kirkeministers Stilling. Den Sympati, han nærede, viste sig altsaa ikke at være sær-lig kraftig. Han mener, det vilde have en folkekirkelig Værdi, om man strøg Til-meldingsbestemmelsen; og at det vilde vise en vis Tillid overfor Mennesker — ja, jeg tror, det vilde have en meget stor folkekirkelig Værdi —, men den højtærede Kirkeminister kan ikke gaa med dertil; fordi nogle mener, det har en folkekirke-lig Værdi, eller at der skulde ligge folke-kirkelige Garantier i at opretholde denne Tilmeldingspligt. Den højtærede Minister er ikke enig heri, men han vil dog ikke gaa med til at gennemføre en Ordning, som efter hans Mening kunde betyde en folkekirkelig Værdi.

I den Skikkelse, hvori Lovforslaget er forelagt, kunde den højtærede Minister imidlertid slet ikke give det Tilslutning, fordi det aabner Adgang for vitterlige For-nægttere af den kristne Tro til at stemme ved Menighedsraadsvalg. Men den højt-ærede Kirkeminister kan jo dog ikke ude-lukke de paagældende af Folkekirken. De staar i denne Folkekirke og har deres økonomiske Interesser i Folkekirken og der-for mener jeg ogsaa, de maa have Lov til